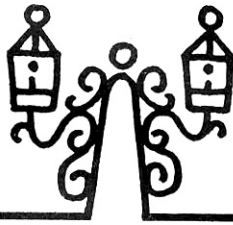

Panu Toivojen toivo

. Ankkurit on nostettu, liput liehuvat, jokohan tuli kesä muunkin kuin almanakan mukaan!

Perämeren risteilijä o. t. o. Toivo Nykänen, kollega Topi, on tarttunut paljain kourin kettinkiin, jonka päässä painaa fregatti Toivon mahtava ankkuri. Topi otti toisissaan ajatuksen, että Oulun merenkulun muistomerkki voisi olla jotain muuta kuin vertauskuvaallinen patsas tai talonkorkeinen ankkuri, voisi olla oikea laiva tai ainakin laivan "kuva" priki, kuunari, fregatti tai parkki. Ja miksi-pä ei olisi ottanut tosissaan, kun oli jo vuosikymmenen nähnyt unta sellaisesta merenkulun muistomerkistä. Kaleva kertoi Topiaksen aatokset helluntaiaamuna, ja kyllä niistä sen jälkeen onkin keskusteltu.

Omasta puolestani olen jo ehtinyt huomata, että moni on kanssamme samaa mieltä siinäkin, että jos nähtävyyksien nähtävyytensä, Merikosken, jo kohta kaksi sukupolvea sitten teknologian aittarille uhrannut Oulu aikoo pysyä kilvassa mukana ja jollain tavalla hytkäyttää ohi ja yli kiiruhuttavaa turistivirtaa, sen on tehtävä jotain aivan mahtotonta. Olkoon se mahtoton purjelaiwa Pikisaaren ja Vämmannin välissä, priki verratton tai jos puhumme Laivasta Toivo Oulu, niin fregatti sitten, jos ei syntynyt niin tehty. Toivon kaima Toivo uskoo, että ihmeitten aika ei ole vielä ohi, uskoo, että vielä elää isien henki, herää kuolleeksi luultu talkoohenki.

enemmän minäkin uskon, kunhan vain ruvetaan puhaltamaan, Pohjois-Pohjanmaan Museoyhdistys, Oulu-seura, Selskapi, purisiseurats, killats, partiolaisets, eläkeläisets. . . ! Tarjotats Herras Kaupungille juhluvuoden kunniaaks sellaisets vaihtoehots, että . . . Olisi kirveelle töitäs, ei kuitenkaas

nyt kaataas, vaan rakentaa. Tai jos päätetään, niin ensin betonimiehille, sitten veistäjille!

Matti Hällin talo-asiasta soitti Oulunsa parasta ajatteleva lehden ystäväs ja ehdotti yksinkertaista ratkaisua: siirretään Hällin Matin talo Koskitien toiselle puolelle, siinähen on puistoa sekä pienelle talolle että pienelle aidatulle pihamaalle! Mikä olisi Lassinkallion koulun vahtimestarin tai talonmiehen asua omassa talossaan, siinä siirtovaiheessa tietysti sisätiloiltaan ajan vaatimukset täyttäväksi saneeratussa, työmaansa tuntumassa, mutta omassa rauhassaan!

Vanha Tuira on tuomittu häviämään, jäisi edes tämä mökki muistuttamaan muinaisista! Tässä talonkaupassa ei kiinteistönvälittäjäs tarvita, eihän vanhasta puutalosta voi pyytää hintaa kuin muodon vuoksi. Toisekseen: tuskin tässä tapauksessa lahjaveroakaan olisi uhkaamassa? Kaupunki puolestaan ratkaisee kivuttomasti tällaisen pienen asemakaavamuutoksen, onhan se tottunut joustamaan. Tiedän ainakin pari tapausta, jolloin kivitalon rakennuttaja on rakennuttanut taloonsa ylimääräisen kerroksen, vas-

toin maistraatin lupaa, eikä ole tähän päivään mennessä kaupunginmestari käynyt luvatonta kerrosta purkamassa.

Kajajaanintullissa sensijaan on purettu. Kohta on maan tasalla koko se kortteli, jonka toiselle laidalle kohooa enemmän kuin keran mainittu E-hotelli. Viimeksi siitä on hävinnyt Haapalaisen kulumatalo, niin ettei ole enää kuin kivijalka. Tätä kirjoittaessani kotoaa paraikaa Linnankatu 22:n pihainterioöri, kesin, talvin viehättävimpiä, mitä olen kotikaupungistani koskaan löytänyt, valkeaksi kalkitut seinät ruskeanpunaisin ikkunanpuittein, piharakennuksessa vieläkin vanha kyltti: SAUNA, pihapuut orpoina odottamassa viimeistä tuomiota.

Pystyssä on enää koristeellisen kulumatalo Koulukadun — Linnankadun risteyksessä, kaikki vielä niin kuin ei maailma tähän loppuisikaan.

Tämä kortteli kaikkineas on varmasti Oulun ainakin toiseksi vanhinta kaupunkirakennusalueita, oululaiseksi suhteellisen korkealla mäellä. Vanhoista kohta kahdensadan vuoden takaisista kuvista päätellen juuri tässä korttelissa on ollut mm. se "Vattihuisi", joka paloi 1822. Mitähän kaikkea mahtaa kätehe sisäänsä maa, joka nyt paljastuu kun vanhoista kellareista katot sortuvat! Toivottavasti edes joku oloneuvoksista kerkiää kurkkimaan, milloin "ruumis" tulee näkyviin!